

ת"פ 10571/02 - מדינת ישראל נגד יובל פלאג

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 10571-02 מדינת ישראל נ' פלאג

לפני כבוד השופט חאלד כבוב
הנאשיה מדינת ישראל
עו"י פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה)
מנחם בגין 154, תל אביב
טל': 073-3736100; פקס: 073-3736085

נגד יובל פלאג
הנאשם ע"י ב"כ עו"ד איתן מעוז ודניאל עינב
קפלן 17 תל אביב
טל': 03-5798802; פקס: 03-5798801

זכור דין

פרטי הנאשם

1. הנאשם הורשע לאחר שמייעת ראיות בעבירות המוחסנת לו בכתב האישום, עבירות של מתן שוחד, קבלת דבר במרמה בנسبות מחמירות (ריבוי עבירות) תרמית בניירות ערך (ריבוי עבירות) ואיסור הלבנת הון (ריבוי עבירות).

לפי המפורט בפרק העובדות של כתב האישום, מגדל חברה לביטוח בע"מ (להלן: "מגדל") הינה חברת בת של החברה הציבורית מגדל אחזקות ופיננסים בע"מ והוא פועלת בתחום שוק ההון, הביטוח, הפנסיה והגמל. בין יתר פעילותה מנהלת מגדל קרנות פנסיה עברו עמיתה. ככזאת מגדל מספקת שירותים חינוניים לציבור ומהווה את אחד מ גופי ההשקעה המוסדיים הגדולים בישראל ובבעל התקף נכסים מנוהל בסך של عشرות מיליארדי שקלים.

2. הנאשם הנוסף בכתב האישום, גיא מנן (להלן: "מנן"), היה בתפקיד הרלוונטי סוחר בשוק ההון, בעל ניסיון בניהול השקעות ובקיין ברזי המסחר בשוק ההון על כל שלביו ומאפייניו מתקופת תפקידי השונים בשוק ההון וניסיונו המڪzu. מנן הוא בעל רישיון ייעוץ השקעות אותו התלה בשנת 2007 לאחר תחילת עבודתו במגדל. בין השנים 2005-2011 עבד מנן כסוחר בדסק המניות של מגדל וניהל את תיקי המניות בחשבונות קרנות הפנסיה והפוליסות המשתתפות ברווחים של חברות מגדל. כזה היה מנן עובד ציבור.

3. הנאשם, פלאג, היה בתפקיד הרלוונטי חברו ושכנו של מנן, הוא מפתח אלקטרוניה במקצעו ופעיל חובב בשוק ההון גם בקיין במסחר בניירות ערך.

4. מתוקף תפקידו ומעמדו כב מן חובת נאמנות למגדל ולחסכים בקרנות אותו ניהל כך שנאסר עליו להימצא במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו ועובדתו במגדל ובין העניין האישי שלו ושל מקורביו. מתוקף תפקידו ומעמדו חל על מן איסור לScheduler בנירות ערך עבר עצמו.

במועד שאיןנו ידוע אך לכל המאוחר בסוף שנת 2006, יזמו מן והנאם תכנית מרמתית משותפת, לפיה ינצלו את השליטה והידע של מן מתוקף תפקידו ומעמדו בחברת מגדל לשם השאת רוחים לטובות עצם.

במסגרת התכנית המרתית החליטו מן והנאם לבצע מסחר בנירות ערך עבר עצם, באמצעות שני חברות (להלן: "חברונות פלג") האחד על שם הנאם ועל שם אשתו בבנק דיסקונט והאחר על שם אמו של הנאם בבית ההשעות מיטב, בו נרשם הנאם כמיופה כוח אך לא כבעלי או נהנה.

5. הנאם וממן החליטו כי הנאם יספק את המימון הדרוש לביצוע העסקאות וכי רוחוי פעילותם בנירות ערך יתחלקו ביניהם בצורה שווה. הנאם אפשר למן לפעול בחשבונותיו כאמור ופועל עמו בצוותא להסתיר את פעילותו המרתית של מן ויזיקתו לחשבונות הנאם, בידיעו כי מן מפר את חובותיו כלפי מגדל וכי אסור לו לנאל' חברותות נירות ערך עצמו וכן בידיעו שגם פועל בניגוד עניינים בכך להשיא לטובות השניים רוחים בחשבונות הנאם.

6. לפי המפורט בכתב האישום השניים ניצלו באופן שיטתי ומתוכנן את הפעולות של מן מכוח תפקידו ומעמדו במגדל ואת כוח הקניה של מגדל, זאת החל משנת 2006, תוך שהם פועלים באופן מרמתי בעשרות נירות ערך, תוך ביצוע עסקאות מתאימות ועצמיות במסחר. חלק מהעסקאות, שנחו זו להיות Amitiyot בין קונה מרצון ומוכר מרצון, נערכו בין חברותות עליהם היה מופקד מן במסגרת תפקידו במגדל לבין חברותות הנאם (צורך נספח עם רשימת חברותות מגדל בהם בוצעו עבריות). כתב האישום מפרט את האופן שבו פעל מן, שמהד היה בעל שיקול הדעת לגבי עיתוי ביצוע העסקאות, הכמות והמחיר בהם נרכשו או נמכרו נירות הערך, העבר הוראות באופן ישיר או דרך הנחיות לבורקרים ובמקביל הנחה את הנאם כיצד לפעול ועשה זאת באמצעות שימוש ומסרונים שהוחלפו באמצעות מכשיר טלפון בידי שנרכש לצורך זה והשניים נשאו באופן שווה בעליות המכשיר.

באופן זה גרפו הנאם וממן, לפי המפורט בכתב האישום, רוחים מובטחים בחשבונות הפרטיים על חשבון חברותות מגדל תוך שהם פועלים, בשנים 2008-2011, בהיקף של למעלה מ-500 מיליון ש"ח, כאשר השניים ביצעו לפחות 843 עסקאות מתאימות בהיקף של כ-96 מיליון ש"ח, כך לפי המפורט בכתב האישום.

נטען בכתב האישום כי הנאם סיפק לממן כרטיס אשראי אשר עשה בו שימוש לצורכי משיכת מזומנים, מימון חופשות משפחתיות, טיסות לחו"ל, הוצאות שוטפות ורכישות שונות לשימושו הפרטיים. הנאם, לפי המפורט, ביצע העברות לצדדים שלישיים לבקשת מן, לרבות לאחיו של מן ואף רכש עבור מן ג'יפ חדש מסוג יונדי סנטה פה, כרטיסי טיסה לחו"ל וכרטיסים למשחקי ספורט ואף העביר לו מדי פעם מעטיפות עם כסף מזומנים, כאשר סך המשיכות של מן מחשבונות הנאם, בין במישרין ובין בעקיפין, עמד על כ-2.4 מיליון ש"ח. במקביל, פעל מן, ונטען שגם הנאם עשה כן, לבצע עסקאות עצמיות שלא במסגרת הקשר בין השניים, וגם פעילות בחשבונות לטובות אחרים.

7. לפי המפורט בכתב האישום, הנאם וממן קיבלו במרמה נסיבות מחמירות את הרוחים שנ拯בו בחשבונות הנאם בסך כולל של 10,914,279 ש"ח כאשר מtower סכום זה משך מן סך של 2.4 מיליון ש"ח בעוד שכל

היתרה נותרה בחשבונו של הנאשם.

הרשטו של ממן

8. כתוב האישום הוגש נגד הנאשם וכגンド ממנו, אך כבר בשלב מוקדם של הדיונים הופרד כתוב האישום לאחר שמן הגיע להסדר טיעון עם המאשימה לפיו הוא הודה במיוחס לו בכתב האישום והצדדים עתרו במשותף להטלת עונש מאסר בפועל לתקופה של 44 חודשים, מאסר על תנאי, קנס וחלוף קנס שיוטלו לפי שיקול דעתו של בית המשפט.

כתב האישום בעניינו של ממן לא תוקן במסגרת הסדר הטיעון.

בגזר הדין שנייתן בעניינו של ממן עוד ביום 8.9.2015, התייחסתי לתיקון 113 לחוק העונשין, תש"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), הבנית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, שאמנם אינו מפרט לגבי הסדרי טיעון אך הוסיף שפט משפט התייחסו לסוגיה זו לאחר שהתגבשה ההלכה שאמנם אינה מחייבת לכלת במתווה תיקון לחוק, שעה שמדובר בהסדר טיעון מוסכם ומומלץ על ידי הצדדים.

מצאתי לכבד את הסדר הטיעון תוך שבחנתי גם את שיקולי השיקום, נסיבותו האישיות של הנאשם אף בה בעת התייחסתי לנזק החמור שנגרם לכל בעלי החשבונות שבסבו הפסדים כספיים שנעודו להבטיח את קיומם לעת זקנה, הוסיף וצינתי שהמשבר בחיו האישיים של הנאשם, לרבותイトרו על דירת המגורים, אינם שקרים לחומרת המעשים בהם הורשע.

עוד צינתי שהסדר הטיעון מקל עם הנאשם שאילולא זה הושג בין הצדדים, עונשו היה חמור יותר מפאת הנימוקים שפורטו, אך בד בבד הוסיף וצינתי שהודאותו של הנאשם כמו גם נטילת האחריות על ידו, הודהה שבאה בשלב מוקדם של הדיון, דברי החרטה והצעיר שהביע הנאשם, כל אלו פועלו לזכות הנאשם.

בעניין גובה הקנס, צינתי שעל בית המשפט לאזן בין שני שיקולים, האחד גובה הקנס אותו ניתן להשיט על הנאשם כקבוע בסעיף 63(א) לחוק העונשין, קנס בגובה של פי ארבעה לשוני טובת הנהאה שהושגה או שווי הנזק שנגרם ומאידך על בית המשפט לחת את דעתו גם ליכולתו הכלכלית של הנאשם לשלם את הקנס שיוותה עליו.

בסיומו של דבר הטלתי על ממן קנס מתון יחסית בסך של 500,000 ש"ח, שהינו שווה ערך לחמשית מטבות ההנהאה שהופיע בעצמו, סכום שמהווה 5% בלבד מגובה הנזק שגרמו מעשי ממן עם הנאשם לאותם חוסכים.

ערעור על פסק הדין שהוגש על ידי ממן

9. ביום 8.1.2018 ניתן פסק דין על ידי בית המשפט העליון בערעור שהגיש ממן על גזר הדין שנייתן על ידי בית משפט זה, ע"פ 6978/15 **ממן נ' מדינת ישראל** (להלן: "פרשת ממן"), כאשר הערעור מופנה נגד שיעור הקנס, המאסר חלף הקנס ומועד התשלול. בית המשפט העליון ציין שעמדת בית משפט זה, שעונש המאסר שהוטל על ממן נטויה לקולא, מקובלת על בית המשפט העליון. כמו כן בחן בית המשפט העליון את השיקולים שהנחו את בית משפט זה שעה שהטיל את הקנס על ממן, תוך התייחסות לטובת הנהאה שהושגה על ידי ממן ולשוני הנזק שנגרם ומאידך מתן משקל למצבו הכלכלי של ממן ובוסףו של דבר קבוע בבית המשפט העליון שעונש הקנס שהוטל, חרף גובהו, מתון ומתחשב הוא (שם, פסקה 2(א)):

"אכן, כשם שיש מקרים שבהם יש להעניק משקל ממשי ליכולת הכלכלית של הנאשם בefore בית המשפט לקבוע את שיעור הकנס - כך יש מקרים שבהם משקלו של נתון זה יהא נמוך. זהה המצב בעבירה כלכלית מובהקת, בדומה לעניינו. מכל מקום, יש לזכור כי הענישה, גם ברכיב הকנס, אינה בגדר 'תכנית כבשתך'. הענישה במשפט הפלילי אינה מוכרעת על פי תוכנות של חקירת יכולת, או יתר דיקט, הצהרת יכולת, כאילו מדובר בלשכת הוצאה לפועל".

בית המשפט העליון כן התערב שעה שמצוין להקל עם הנאשם בכל הנוגע לתקופת המאסר חלף הknss שעה שהעמיד תקופה זו על פני 12 חודשים במקום 18 חודשים שנקבעו בגזר הדין המקורי.

כפירת הנאשם במיחס לו בכתב האישום

10. כתב האישום ייחס לשני הנאשם שותפות בפעולות בבעלות הערים, כאשר מן הירושה כאמור במיחס לו על סמך הודהתו בעוד הנאשם הבהיר את ידיעתו בדבר הפעולות התרמייניות שהתרבצעה על ידי מן במסגרתה תפקידו במגדל ולפיכך כפר הוא בקיומה של פעילות תרמיינית משותפת של השניים.

בפרק המבוא של הכרעת הדין ציינתי את העובדה שהמחלוקה העיקרית בין הנאשם לבין המאשימה, מחלוקת שעומדת בלב ליבו של התקיק, היא סוגית מודעתו של הנאשם להיות הפעולות המשותפות של השניים, פעילות תרמיינית. כן ציינתי שהאישום כנגד הנאשם אינו עוסק בשאלת האם הפעולות שבוצעה בחשבונו שלו, על פי הנחיות ממנו, היא תרמיינית שהרי נקודה זו לא הייתה בלב המחלוקת בין הצדדים, אלא שהשאלה האם הנאשם היה מודע לכך שמדובר בפעולות מסחר תרמיינית.

הוסףתי וציינתי שבפני הוגש ראיות מסווגים שונים, הן ישירות והן נסיבותיות, ובهن נתוני המסחר, מסרונים שהוחלפו בין הנאשם לבין מן, ראיות נסיבותיות נוספות, מסמכים שנפתחו בראשות הנאשם, פירוט חשבונות הבנק והפעולות בהם, פעילות בנוגע להעברת הכספיים וגם עדותם המפורשת של מן בדבר הקשר והשותפות ביניהם לבין הנאשם בכל הנוגע לפעולות התרמייניות, גרסה על פיו הנאשם ידע ידוע היבט שמדובר בפעולות מסחר תרמיינית.

נוכח כפירתו של הנאשם במיחס לו כאמור, בchnerתי את כל ומלא הראות שהוצעו בפניי במסגרת הכרעת הדין המאוד מפורטת שהשתרעה על פני 145 עמודים שבסופה הרשעתה את הנאשם כאמור בעבירות נשוא כתב האישום כפי שפורט לעיל.

תמצית טיעוני המאשימה לעונש

11. בא כוח המאשימה,עו"ד גפני, חזרה על עיקר הטיעונים לעונש שנטענו בעניינו של מן, שהרי מדובר באותו פרשה, בכתב אישום משותף שהופרד נוכח הודהתו של מן במיחס לו שעה שהנאשם כפר בכל הנוגע למעורבותו בכתב האישום.

עו"ד גפני עטרה להטלת עונש מאסר משמעותי וקנס כבד תוך שהוא מתייחס לנסיבות המכמיroot שמצוידות במקרה זה קבלת עתירתה, לרבות הפניה למשך הזמן הרב של הפעולות התרמייניות, היקפה הנרחב של הפעולות מבחינת מספר פעולות המסחר שנעשו, סכומי הכספי שהושקעו, הרוח הניכר שצמח לנאם ולמן, המנגנון המשומן שהופעל על ידי השניים, חלקו הנכבד של הנאשם שספק מחד את המימון לפעולות התרמייניות ומайдר

סיפק לממן את ה"פלטפורמה" לפעולות תרמיות זו שעה שאפשר לו לפעול בחשבונותו שלו (חשבון משותף לו ולאשתו והשניהם חשבו על שם אימו של הנאשם), אותה "פלטפורמה" נועדה להסתייר את מעורבותו של ממן בפעולות המסחר, פעילות שנאסרה עליו על ידי בית ההשകעות. ע"ד גפני הפנתה למודעות המלאה לנסיבות הקשות של המעשים, הפנתה למניע לביצוע העבירות שהוא מניע של בצע כסף ורצון להגדיל רוחים, תוך התעלמות מהנזק שנגרם למשקיעים בבית ההשകעות, לאמון הציבור בשוק ההון, למעטיקה של ממן שבעצם מעשי הפר הוא את האמון שנייתן בו, לעובדה שמנן הינו עובד ציבור.

כמו כן הפנתה באת כוח המאשימה לריבים נוספים שיש בהם כדי להוכיח את החומרה של מעשי הנאשם וממן לרבות תכונן המעשים, התיחסום שבביצועם, ריבוי העבירות.

12. באת כוח המאשימה לא התעלמה מהמאפינים המבדילים בין הנאשם לבין ממן, לרבות ובעיקר העובדה שמנן היה עובד ציבור, שמן היה הגורם שביצע הלכה למעשה את פעולה המשחר התרמיתית אף מאידך היא ביקשה לאזן בין מאפינים מבדילים אלה לבין מאפינים אחרים שמחמירים דזוקא את מצבו של הנאשם ביחס לממן.

עו"ד גפני הפנתה בעיקר לעובדה שמנן הודה במיוחס לו בכתב האישום כבר בשלב מוקדם, לא רק שחשף זמן שיפוטו יקר אלא פירטה את נסיבותיו האישיות הקשות של ממן, לרבות העובדה שהוא נותר חסר כל לאחר שגם יתר על ביתו, לעובדה שהוא אב לשולחה ילדים, לעובדה שהוא נטל אחריות על מעשי, הביע חריטה והיכה על חטא.

אין זו אף זו, ממן הודה במיוחס לו בכתב האישום כאשר הודה זו מפלילה לא רק אותו, אלא גם יש בה כדי לחשך את הראיות של המאשימה נגד הנאשם, במסגרת הסדר טיעון שהוא חריג בנסיבות העניין שהרי ממן נדון לעונש מסור לתקופה לא קצרה של 44 חודשים, במסגרת הסדר זה הוטל עליו כניסה כספי של חצי מיליון ש"ח.

במסגרת הכרעת הדיון בעניינו של הנאשם ציינתי שמן לא ביקש לקבל כל טובת הנאה תמורה לנכונותו לשמש עד תביעה ולספק לתביעה ראיות של ממש למעורבותו של הנאשם בתוכנית המרימתית שהניבה לשנים רוחים כספים בסכום גבוה מאוד, על כך העיד ממנו בבית המשפט ובמסגרת הכרעת הדיון מצאתי ליתן אמון בגרסתו של ממן שנטמוכה על ידי ראיות רבות נוספות שהוגשו לבית המשפט.

באת כוח המאשימה, כמו גם בא כוח הנאשם בתרורו, הפנו לפסיקת בתי המשפט בעבירות כלכליות בכלל ובעבירות דומות בפרט, כאשר באת כוח המאשימה ביקשה להציג את העובדה שמדובר בחקירה מורכבת מאוד, בהליך משפטי שנוהל לאורך ישיבות רבות כך שאין לומר שלרכיב חולף הזמן יש ליתן משקל להקללה בעונשו של הנאשם.

בבוא התביעה לבחון את עניינו של הנאשם אל מול עניינו של שותפו, צינה ע"ד גפני שמן אמן היה עובד ציבור וזה נסיבה מחמירה בפני עצמה, אך אין להתעלם מהעובדת שה הנאשם היה שותפו של ממן והוא ידע על תפקידיו של ממן בבית ההשകעות.

עו"ד גפני הפנתה כאמור לשורה ארוכה של החלטות של בית משפט זה וגם של בית המשפט העליון, הפנתה לעיקרון שנקבע בבתי המשפט שבעבריות כלכליות יש להסתיר את נקודת האיזון לטובת האינטרס הציבורי ולהעדיף אינטרס זה על פני האינטרס האישי של הנאשם.

על כן היא עטרה לקביעת רף עונשה בין 3.5 שנים ל-5.5 שנים, זה הרף ההולם את העונש שראוי להטיל על

הנאשם, אך יחד עם זאת היא הוסיפה וצינה שהמאמינה אינה עותרת להטלת עונש בצד הגבהה של הרף.

באשר לגובה הকנס, הפנתה היא כאמור בגין דינו של מן, שאושר כאמור בבית המשפט העליון, ועל פי רף זה ניתן להטיל קנס עד פי ארבעה מراتובת ההנהה שהפיקו הנאשם ומן, והוא אומר עד 44 מיליון ש"ח, כאשר בעניין זה היא הפנתה לקביעה של הנשייה חיות בפרשת מנופים שראוי שהקנס יהיה גבוה יותר מراتובת ההנהה שהפיקו הנאשם. על כן, היא עתרה להטלת קנס גבוהה בסכום של מיליון שקלים.

תמיכת טיעוני הנאשם וראיות

.13.

מתעם הנאשם העידו מספר עדי אופי:

מר זילברשטיין אמר, יזם שהקים חברות רבות, בשתיים מהן עבד הנאשם, העד העיד שהואאמין כי בניו-יורק אך מזה שנים רבות הוא עוסק בתחום אבטחת מידע לרבות פעילות בייטחונית בתחום זה כאשר הנאשם מלאה אותו בפעולות זו כבר 10 שנים והנ帀ה הוא שMOVIL את הפעולות בשתי החברות. העד העיד על הנאשם איש מקצוע אמין, אחראי, בעל רמת ביצוע מקצועית גבוהה, הוסיף וצין שלחברה ל��וחות רבים בתחום הביטחוני והנ帀ה תפקד באורח ראוי להערכתה.

כמו כן העידה אשתו של הנאשם, הגב' סיון פלאג, ציינה שמדובר באיש טוב ואדם טוב, סובלני ורגיש, אב מסור ובעל דואג, שעדי היום הוא מצטרע על עצם ההיכרות עם מן, הוסיפה וצינה שהנ帀ה מבלה לא מעט עם ילדיו, מסייע בחינוכם ובניהול משק הבית, כאשר בתו נזקקת אף לטיפול. בנוגע לאירוע, היא ציינה שמדובר באירוע מאוד חריג בחיי, אירוע דramatic שאינו ממש כמו זה בתנהלו.

העידה בפניי גם הגב' פירסטנברג גודין ציינה שכבר בשנת 2008 מונתה למנכ"ל בחברת "גיטה", פתרונות בייטחוניים לגופים בייטחוניים בארץ וב בחו"ל, ציינה שהם אינם עוסקים באבטחת מידע אלא בבעיות יותר מורכבות, מוצרים ספציפיים שפירתה אודוטיהם, פעילות סיבר שמשמעת לגורמי בייטחון כאשר כל מי שעבוד בחברה עבר בבדיקה בייטחוני קבוע ושוטף והנ帀ה קיבל את הסיווג הבייטחוני הגבוה ביותר בחברה. הנאשם שימש כמנהל תחום החומרה בשתי החברות שייסד זילברשטיין, עבודה לא פשוטה והוא עובד באחת החברות כמנהל במשרה מלאה, ציינה שמדובר באדם שמקדך בפרטים, אמין, ניתן לסמוך עליו במלוא המובנים, מהוות עוגן מרכזי בחברה, מדובר במשרת אמון, הוא עובד מול הספקים וביקשה להציג את מידותיו הראויות ומורווקות הן בפן המקצועית והן בפן האישית, אך בעיקר את סוגיות האמון הרוב שרווחים לו.

.14.

עו"ד מעוז טען כל שניתן לטעון לזכותו של הנאשם במסגרת עתירתו להקלה בעונש ככל האפשר.

הסנגור ביקש להציג את העובדה שמדובר בנ帀ה בן 42, נשוי ואב לילדיהם, שירות ביחידת עילית של המודיעין.

באשר למשעים נשוא כתוב האישום, עתר עו"ד מעוז לראות בהם מסכת אחת של מעשים עם ריבוי עבירות אף אם חלkan נושא חוק איסור הלבנת הון וביקש מבית המשפט לקבוע שהעונש שהוטל על מן אינו מהוות בהכרח אמת מידה רואה לעונש שיטיל על הנאשם.

מדד הטבע ניסה הסנגור לשכנע את בית המשפט שעניינו של מן שונה בתכלית מעניינו של הנאשם, המאפיינים המבדלים בין השניים הם כמה משמעויות עד אשר אין לגזר גזירה שווה מעונשו של הראשון לעונשו של הנאשם, זאת בהינתן העובדה שמן הינו איש ציבור שהורשע בקבלת שוחד ובהפרת חובות אמון כלפי מעסיקיו מתוקף

תפקידו.

אמנם הנאשם הורשע בעבירות שיווחתו לו אף זאת מכוח קביעת בית המשפט בדבר שותפות בין הנאשם לבין ממן ולא מכוח העובדה שהנתן ביצע באופן אקטיבי את העבירות דן. אמן מדבר בביטויו בצוותא אף גם על פי הוראות החוק יש לאבחן בין אדם פרטי לבין עובד ציבור. כאשר תרומתו של הנאשם לפיה הקבוע בגזר הדין היא בהעמדת תשתיות פיננסית.

עו"ד מעוז ביקש להציג את העובדה שהנתן לא פעל במחכים ולא בהסתדר, אלא באופן גלי לחדוטין, הוא תיעד את כל הפעולות הפיננסית באמצעות מסמכים שנתפסו בסופו של דבר על ידי המאשימה ושימושו בשעה שזו באה להוכיח את אשר נתען על ידה, מסמכים שהנתן יכול היה להעלם, אף הוא לא עשה כן. כן הפנה הסגנור לעובדה שהנתן לא מחק את המסמכים שיכל היה למחוק ממערכת המחשב, לא מחק את המיללים ולא את שאר ההודעות.

הנתן שילם מס בגין הרוחחים שהפיק מהפעולות המשותפת ביניהם לבן ממן, דיווח כדין על רוחחו ומכאן שאון לראות במעשהיו כפי מעשיו של ממן שלא שילם מס, לא דיווח על הכנסות, דאג להסתדרן.

עו"ד מעוז ביקש להציג בפני בית המשפט שזכותו הבסיסית של הנאשם על פי דין היא לכפור בהאשמות המיווחות לו, אין לראות בעצם כפירה זו משום נסיבה מחמירה שראוי בוגינה להטיל עונש "יחודי" הנאשם בשל כפירתו. הנאשם נלחם על חפותו וזה זכות יסוד שעומדת לו ועל כן אין לקבל את עמדת המאשימה שיש להחמיר בעונשו של הנאשם רק משום כך.

באשר לסוגיות התמימות ההליך, עו"ד מעוז טען, ולא בלי צדק, שההגנה לא חלקה על רוב רובה של המסתכת העובדתית כאשר היא מיזקודה את טיעונה בשאלת מידת מודעתתו של הנאשם לפעולות התרמיית ולשאלת קיום יסוד נפשי כמיוחס לו בכתב האישום.

בנוסף הפנה הסגנור לפסקה שנוגעת בענישה בעבירות בתחום הכלכלי בכלל ובעבירות בתחום שוק ההון בפרט, ביקש להפנות דזוקא לפסקה שלא החמיר וקבעה רמת ענישה לא מחמיר אף כי חיס לעונש שהוטל על ממן. עו"ד מעוז הוסיף וציין שאין כדי המאשימה תשתיית ראייתית לפגיעה במקרים עצם, ראיות כאלה לא הוצגו על ידי המאשימה ולבטח לא הוכחו.

עו"ד מעוז עתר לבית המשפט לעשות אבחנה בין רכיב הרוח שהפיקו הנאשם וממן מפעילותם לבן הנזק שנגרם, ציין שהנתן אמן חלק עם מן את הרוחחים אף רק בשל שותפות הפעולות ולא בשל הסטטוס של מן כעובד ציבור, אך גם לגבי עבירת השוחד.

סופו של דבר עתר הסגנור לקביעת רף ענישה שנע בין 20 חודשים מאסר ברף הגבואה ו-8 חודשים מאסר ברף הנמוון.

באשר לרכיב הקנס הינה הינה הסגנור כאמור לעובדה שהנתן שילם מס על רוחחו, לאחר שהוא הצהיר על קיומם של רוחחים אלה והוסיף וציין שנכון להיום רשות המס דורשת מהנתן תשלום סכום נוסף של כ-1.5 מיליון ש"ח בעוד שהמוסד לביטוח לאומי דרש תשלום על סך של 200,000 ש"ח ועל בית המשפט ליתן את דעתו לסכומים אלה שעה שהוא בא לגזר את דיןו של הנאשם.

שמעתי גם את דבריו הנאשם עצמו שהביע צער عمוק על המעורבות שלו בפרשה, הוסיף וציין שהיום הוא מבין עמוד 7

שנסחף לפעולות זו, הוסיף שמדובר בתקלה בחיו וועל כן עתר לבית המשפט להקל עמו בעונש שיטול עליו.

הנאשם הוסיף שהוא עובר תקופה מאד קשה מאז החלת החוקה בתיק לפני כ-6 שנים, פירט לגבי הפרסומים בתקורתה שהיוו מעמסה כבדה.

הנאשם ביקש להדגיש את העובדה שהוא מודע לכך שיריצה עונש מסר שיפגע בסיווגו הביטחוני אך יותר מכך ציון שצפויים לו קשיים במצב העבודה בתחום עיסוקו, ביקש להביע צער עמוק על האירוע, על הפגיעה אם נגרמה לחסכי פנסיה.

דין והכרעה

15. בית המשפט נדרש שוב פעמי בתיק זה לפרט את שיקוליו על פי תיקון 113 לחוק העונשין שעוסק בהבנית שיקול הדעת השיפוטית בענישה.

עשה זאת בתמצית ובקצרה משום שהדברים נסקרו על ידי בעת שגזרתי את דיןו של ממנו, ככל שהדברים הם רלוונטיים לצורך פירוט המתווע שנקבע על ידי המחוקק, וזאת בלבד.

16. תיקון 113 לחוק העונשין יצר מנגנון תלת שלבי בעת גזירת העונש. **בשלב הראשון**, על בית המשפט לבדוק האם הנאשם הורשע בכמה עבירות והאם אלה מהוות אירוע אחד או מספר אירועים נפרדים. כאשר מדובר במספר אירועים על בית המשפט לגוזר עונש נפרד לכל אירוע, או עונש כולל לכל האירועים.

בשלב השני, בית המשפט-Amור לקבוע את מתחם העונש ההולם ובנדון עליו להתחשב בשלושה פרמטרים, הכל כאמור בסעיף 40(א) לחוק העונשין: ראשית, בערך החברתי אשר נפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו; שנייה, בנסיבות העונישה הנהוגה; ושלישית, בנסיבות הקשרות ביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין.

בשלב השלישי, על בית המשפט לבחון את הנסיבות אשר אין קשרות ביצוע העבירה, לרבות נסיבותו האישיות של הנאשם ובהיחס להן, לגוזר את הדין. העונש נגזר מתוך מתחם העונישה ההולם למעט נסיבות חריגות של שיקום או צורך יוצא דופן בהגנה על שלום הציבור.

הרחבה ראו ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל (5.8.2013) שם התקיים בבית המשפט העליון בהרחבה לתיקון 113 לחוק העונשין שבמסגרתו נקבע כאמור המנגנון התלת שלבי גזירת העונש.

השלב הראשון - ריבוי עבירות

17. בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין על בית המשפט להכריע, תחילת, האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או מספר אירועים וכפועל יוצא מכך האם יש לקבוע מתחם עונישה אחד או יותר.

הנאשם הורשע כאמור בעבירות הבאות: מתן שוחד, עבירה לפי סעיף 291 לחוק העונשין; קבלת דבר במרמה בגין מחרירות, ריבוי עבירות לפי סעיף 415 לחוק העונשין, יחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין; תرمית בניירות ערך - ריבוי עבירות לפי סעיף 54(א)(2) לחוק נירות ערך, תשכ"ח-1968 (להלן: "חוק נירות ערך"), יחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין; איסור הלבנת הון - ריבוי עבירות לפי סעיפים 3(א) ו-3(ב) לחוק איסור הלבנת הון,

תש"ס-2000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון"), יחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין.

חרף העובדה שמדובר בעבירות שבוצעו לאורך פרק זמן לא קצר, הרי אין להתעלם מהעובדה שמדובר בפעולות מרמתית שתוכננה וושמה על ידי הנאים כאשר הנאים מספק את המימון הפיננסי ואת החשבונות בהם בוצעה הפעולות המרמתית בעוד שמן היה האחראי על פעילות המשחר המרמתית, כך שМОן אני לקבל את הטענה שמדובר באירוע אחד מתחם קביעת מתחם העונשין.

אני מתעלם מהעובדה שבכתב האישום ייחסה לנאים גם עבירה על חוק איסור הלבנת הון וUBEירה של מתן שוחד, אך זאת בהקשר של היותו שותף למן ולא מכוח מעשה נפרד עצמאית של מתן שוחד.

על פי הפסיקה, ככל שמדובר בקשר ענייני הדוק בין המעשים המיחדים לנאים והUBEירות בהן הורשע, תהא הנטייה לקבוע מתחם ענישה אחד, הכל בהתאם לנסיבות המקרא הרלוונטיות (ראו ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל (3.9.2015)).

השלב השני - קביעת מתחם העונש ההולם

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות כלכליות והערכיהם המונגנים

18. על חשיבותו של שוק הון הוגן ומ�택ד בכלכלת מודרנית נכתב לא אחת בפסקה. כך למשל בرع"פ 11476/04 מדינת ישראל נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ (14.4.2010):

"שוק ההון המדינה מודרנית נועד להוות מכשיר יעיל לגיבוס הון מיידי ציבור משקיעים רחבי, כדי שישמש מנוף לפעילויות כלכלית עיליה. הוא נועד, בה בעת, לפתח בפני הציבור אפיק השקעה וחסכו נושא פירות. שוק הון יעיל הוא גורם מפתח לצמיחה כלכלית, אשר לא יצליח ללא ציפייה של המשקיע האינדיבידואלי להפיק תועלות עצמאיות מההשקעתו בשוק ההון. ציפייה זו להפקת טובת הנאה מההשקעה בניירות ערך מותנית בקיום שוק אמין, הפועל ביושר ובהגינות".

על נשא מירה או בעל שליטה או גורם המנוט את פעילותה העסקית של החברה וכן על מי שמנהל או לוקח חלק בניהול כספים של אחרים, בין היתר מי שאמון על מתן הוראות מסחר, אמון על קניה או מכירה של ניירות ערך בשם גופו מוסדי, בית השקעות, קרנות פנסיה או קופת גמל או כל גורם אחר שעוסק, בין היתר, גם במסחר בניירות ערך - לפעול לקידום האינטרסים של החברה וכן של העמיתים אשר כספיהם מנהלים על ידי אותה חברה, ואינטרסים אלו בלבד, עליו לפעול כשלגנד עינוי מטריה יחידה והוא השאות רוחיהם של העמיתים /או הפרטיהם שאות כספיהם הוא מנהל, לפי העניין, תוך איסור פעולה בגין עניינים, איסור פעולה שנגדת עקרונות של מושל תאגיד תקין ורואי, איסור על פעולות תוך הסווואת מטרת הפעולות שלשמה בוצעה העברה וכיובי' ערכיהם מוגנים שנפגעו כתוצאה מפעולות הנאים כאמור בכתב האישום.

19. בתי המשפט חזרו וקבעו בשנים האחרונות עד כמה חשוב שהמשקיעים בשוק ההון ידעו כי נשאי המירה ובעל השליטה בחברות הנசחרות, וכן מי שממונה על מתן הוראות מסחר של ניירות ערך בגוף העוסק במסחר עבר אחרים, יפעלו באופן ראי עלי מנת לקדם את עניינו של התאגיד ואת עניינם של אלו שכספם

מנוהל ובכלל זה, יקבלו החלטות בהתבסס על מידע מלא כאשר טובת התאגיד עומדת נגד עיניהם, ותוך דיווח מלא ושקוף לציבור.

עוד קבע בית המשפט העליון בשורה של פסקי דין כי בעבירות כלכליות בכלל, ובעבירות על חוק ניירות ערך בפרט, בראוי בית המשפט לגזר את עונשם של הנאים לעליון לסת דעתו לכך שמדובר במניע כלכלי כספי שהדריך אותם ושיש צורך להרטיע אחרים מביצוע מעשים דומים, זאת על אף שמדובר לרוב בנאים נורמטיביים שתפקידו באורח תקין במשך שנים תוך תרומה לחברה ולסיבתה. נקבע כי רף הענישה בעבירות אלה יהיה עונש של מאסר בפועל לצד קנס כספי ממשמעות.

ראו לצורך זה את ע"פ 4666/12 גורבץ נ' מדינת ישראל, פסקאות 9-8 (8.11.2012), שם עמד בית המשפט העליון על החשיבות בהחומרת הענישה בעבירות שבתחום שוק ההון [ההדגשות שליל, ח.כ.]:

**"נקודת המוצא שהונחה איתה בדיון במקורה זה היא החשיבות הנודעת לעונשה
משמעותית בעבירות צווארון לבן, שחרף אופייה 'הנק' היא 'מלוככת' לא פחות,
ונזקיה אף עלים במקרים רבים על נזקיהן של עבירות רכוש מסורתיות. היטיבה לבטא
את הדברים השופט א' פרוקצ'יה בפסק דין בע"פ 9788/03 מדינת ישראל נ' גולן, פ"ד
נח(3) 245, 250 (2004): 'הבריות הכלכליות הכלכלית בתחום החברה והכלכלה היא לרוב
מתוחכמת, מסתיעת באמצעות מודרניים של הפקת מידע, וקשה לגילוי. נזקיה קשים
לחברה בכללותה, למשק הכלכלי, ולאנשי הפרטיים הנפגעים ממנה במישרין. על
מדיניות הענישה לשקוף את הסכנה הנדולה הרובצת לפיתחה של הבריות הכלכלית
המתוחכמת, את היקף הקרבות העולמים להיפגע ממנה, את הקושי והמורכבות
שבאיותה ואת ההוקעה הברורה של יסודות השחיתות וניצול עדמות הכח, השליטה
ו המידע הכרוכים ביצועה. על המסר העוני לשקוף בבירור את תגונתה המחייבת של
חברה על מעשים של הפרת נאמנות השימוש בכיספי הזרת תוך ניצול כח המשרה'."**

כך גם היטיב לציין כב' השופט דנציגר בע"פ 4430/13 נתנאל שרון נ' מדינת ישראל, פסקה 22 (31.3.2014) [ההדגשות שליל, ח.כ.]:

**"בל נטעה באופין 'הלבן והנק' של העבירות הכלכליות; מדובר בעבירות מתוחכמתות
וקשות לנילוי, אשר מבוצעות לרוב על ידי עברייןבים בעלי מעמד והשכלה שעשו שימוש
בכיספיים של אחרים, תוך ניצול כוחם ומעמדם ותוך הפרת חובת הנאמנות (...) לא
בכדי קבע בית משפט זה בשנים האחרונות שהגיעה העת להעלות את רף הענישה
בעבירות כלכליות, לרבות הטלת עונשי מאסר בפועל במקרים המתאים'".**

כמו כן רأיתי להפנות ע"פ 8465/15 בן זקן נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (12.9.2016), שם חזר בית המשפט העליון על מגמת ההחומרה בענישה:

**"במהלך השנים שחלפו מאז חקיקתו של חוק ניירות ערך, ניכרת בחקיקה מגמת
החומרה בענישה המתיחסת למשיי תרמית ומוניפולציה כאמור (...) החומרה זו עולה
בקנה אחד עם מגמה רחבה יותר להחמיר בענישה בגין עבירות כלכליות בכלל ובгин
UBEIROT_BASHOK_HAHON_BAPERET (...) זאת מתוך הכרה המתחזקת והולכת בחומרתן של**

עבירות כלכליות ובנזק שהן גורמות לפרט ולכלל".

.20 כן רأיתי גם להתייחס לערך החברתי המוגן בעבירות השודד. מבחינת הערך החברתי המוגן, אין צורך להרחיב מילימ על הנזק העצום שגורמים שוחד ומרמה והפרת אמוןיהם של עובדי ציבור בכיר - הן לניהול התקין של גופים ציבוריים והן לאמון שרכוש הציבור לגופים אלה. בית המשפט העליון התבטה בעניין זה בקhol רם וצלול במספר רב של פעמים, כך למשל בע"פ 6916/06 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פסקה 7 (29.10.2007):

"האיסורים הנכללים בעבירות השודד כוללים הנטהלותם של מוסדות השלטון ושל גופים ציבוריים ולבער התנהלות הנגועה בשחיתות. עבירות כגון דא, אשר יסוד של שחיתות טבוע בהן, מסוכנותן הן לחברת והן לסדרי המשל. הן מעודדות זלזול ברשות הציבור ובעובדי הציבור. הן מפרות את האמון של פרט בפרט, ושל הפרט בשלטון. הן פוגמות באמון של הפרט בתפקידו של הכלל, ובכך מעוררות את היציבות החברתית (ראו בג"ץ 7074/93 סוויסא נ' היוזץ המשפטי לממשלה, פ"ד מה (2) 749, 777).

מתן שוחד ונטילתתו זכו להתייחסות ביקורתית מאוד גורפת של המחוקק, המאפשרת בין היתר בעונש המרבי שקצב לעבירה זו, בפרישה הרחבה של החוק על עובדי הציבור במיגזר רחב מאוד ובגמישות רבה ובראייה המרחיבה מאוד ביחס למשעים אשר נראים כמעשי שוחד (ראו ע"פ 355/88 לוי נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 221. להלן: פרשת לוי).

הערך המוגן של עבירת השודד הוא, בין היתר, הגנה על המנהל הציבורי מפני שחיתות, הבטחת פעילותם התקינה וחיזוק אמון הציבור בתיקינות פעולותיו. אי לכך, יש לדאוג ששיקולי המינהל יהיו שיקולים עניינים ולא ישפעו משיקולים זרים (...). יפים לעניין זה דבריו של פרופ' מרדי קרמניצר:

'ערך החברתי המוגן באמצעות העבירות שעוניין שוחד לעובדי הציבור הוא עצם פעולתו התקינה של המינהל הציבורי... חשיבות פעולתו של המינהל הציבורי היא גדולה, שכן בלעדיה לא יתכו חים חברותים מסוימים, ולפיכך מגנים באמצעות עבירות השודד לא רק על תקיןות פעולתו של המינהל הציבורי, אלא גם על יוקרתו של המינהל הציבורי בעיני הציבור ועל האמון שהציבור רוחש לו כתנאים הכרחיים לפועלתו' (מ' קרמניצר, 'האם חסרי עבירות אנחנו? על הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 13), תש"מ-1980' משפטים יג (תשמ"ג-מ"ד) 159, 161-162)." .

מן הכלל אל הפרט

.21 בבואי לקבוע מהו מתחם העונש הולם נתתי את דעתי, בין היתר, לגור הדין שניית בעניינו של מן בוגע לערך החברתי שנפגע מביצוע העבירהomidת הפגיעה בערך זה, לנسبות הקשורות בביצוע העבירה על ידי הנאשם, התכוון שקדם לביצוע העבירה, חלקו היחסי של הנאשם ביצוע העבירה, הנזק שהוא צפוי להיגרם

מבחן העבירה והנזק שנגרם בסופו של דבר ולסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, הכל כפי שנטען בהרבה על ידי באי כוח הצדדים במסגרת טיעונם לעונש, כמפורט לעיל.

.22. בהינתן כל העבודות הרלוונטיות, זאת מבי שאותם מרמת הענישה שהוטלה באותם מקרים שהזכו על ידי הצדדים בטיעונם, בחלוקת הגדל ניתנו על ידי מותב זה, ומבי שאותם גם מהעונש שהוטל על שותפו של הנאשם (במסגרת הסדר טיעון), הרי נוכח המאפיינים הייחודיים של המקהלה ושל הנאשם ובהתשב בשיקולים שמניתי לעיל מצאתי לקבוע שמתחם הענישה ההולם את כלל העבירות בהן הורשע הנאשם הוא מסר לתקופה של 30-48 חודשים.

השלב השלישי - גזירת העונש בתחום מתחם העונש הולם

.23. באשר לגזירת עונשו של הנאשם בתחום מתחם העונש הולם, ראוי להפנות תחילת לעתירתה של באט כוח המשasma שעתරה כאמור לקביעת מתחם של 3.5-5.5 שנים מסר, כאשר בהגינונה הרבה היא מצאה לנכון לציין שהמשאימה אינה עותרת לרף העליון של המתחם בעוד שהסנגור עתר להטלת מתחם ענישה של 8-20 חודשים מסר.

בנוסף לעתירות הצדדים להטלת המתחם כאמור, ראוי לנגד עני גם את העונש שהוטל על מן, 44 חודשים מסר. עלי אפוא לקבוע האם חלקו של הנאשם חמור או דומה או מקל ביחס לחלקו ומעשיו של מן. יש לזכור שענינו של מןណן אף בבית המשפט העליון.

.24. בבואי להכריע בסוגיה דלעיל הרי נתתי את דעתך לכל טיעוני הצדדים בנדון ונקודות המוצא מובילה למסקנה ברורה שחלקו של הנאשם חמור פחות מחלקו של מן ועל כך ארchip.

לא הובאה בפני בית המשפט כל ראייה לכך שה הנאשם יוזם את המעשים או שהוא הגה אותם, אלא שמדובר יחסית החברות בין הנאשם לבין מן, מן ככל הנראה פירט בפניו הנאשם על אופיו הפעולות שלו ועובדתו בבית השקעות וכן התגללו הדברים (אפילו מן לא העלה טענה שהnitיג יוזם או שהוא את הרעיון של הפעולות המרמותה).

ה הנאשם אינו עובד ציבור וככה לא ניתן ליחס אותה חומרה שיש לייחס למעשיו של מן כעובד ציבור. הנאשם גם לא הושם ולא הורשע בעבירה של מרמה והפרת אמונים בתאגיד שהרי היה זה מן שעבד בתאגיד עצמו ולא הנאשם.

ה הנאשם הצהיר בפני רשות המס על כל הכנסות שהפיק מהפעולות המרמותה בניירות ערך ושילם מס בזמן אמת בגין הרוחחים שהפיק מרוחחים אלה, בשונה מממן שלא הצהיר על הכנסות ולא שילם מס בגין הכנסות אלה.

.25. לצד הנسبות המקלות איני מתעלם מהנסיבות המכניות שמתקיימות בנוגע לנאם, בראש וראשונה שעונשו של מן נגזר בהתחשב בהודאותו, בליך האחריות על ידו, בחרטה שהביע ובנכונותו למסור ראיות הקשורות מעורבים אחרים בפרשא שלא כפי הנאשם.

אין בית המשפט בא דין עם הנאשם נוכח עמידתו על חפותו, אך בית המשפט אינו יכול לזקוף לזכות הנאשם את הנسبה המקלה של הודהה, חרטה ונטילת אחריות כפי שנسبות אלה נזקפו לקולא לטובתו של מן.

26. בבואי לאZN כאמור בין הנאשם לבין ממן, בשורה התחתונה מסקנתי היא שחלקו של הנאשם אינו חמור כפי חלקו של ממן אף שה הנאשם הפיק סכום רוח גדור יותר מממן.

בסיומו של דבר לאחר שנתי עת>i לכל השיקולים הרלוונטיים לצורך גזירת עונשו של הנאשם בתחום העונשה, ובלי להתעלם מהפגיעה של העונש בגין רבבות בשל גילו, הפגיעה במשפחה, הסכנה לאובדן מקום העבודה, הנזק שייגרם לו כתוצאה מהרשעתו וריצוי עונש מאסר, דברי החרטה שהביע הנאשם בבית המשפט, התנהגותו החביבית כפי שעולה מעדותם של עדי האופי ובמידה מסוימת חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, כ-6 שנים, ותוך שנתי עת>i גם לערכיהם נוספים כגון הרתעת היחיד והרבאים, מצאתי להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה של 33 חודשים.

27. אשר לknס שראוי להטיל על הנאשם ומסר חלוף או תשלום הקנס, ראייתי כאמור להפנות לפרשת חכמי, ע"פ 5023/99 **חכמי נ' מדינת ישראל**, פ"ד נה(3) 406 (2001), אליה הפנית גם בעת שגדרתי את דין של ממן, ובעיקר לדבריה הנוקבים של כב' השופט פרוקצ'יה, דברים שמצאתו להבאים באופן חלקו:

"המاسر במקום קנס נושא אופי אכיפתי ועוניishi כאחד. שילובו בין אמצעי העונשה נועד בראש ובראשונה ליצור תמריץ לנԱשם לשלם את הקנס שהוטל עליו וליעל בכך את הלין האכיפה של התשלום."

ראייתי גם להפנות לחלקם אחרים באותו פסק דין בעמ' 428 לגבי המדיניות הרואה להפעלת המاسر במקום קנס, לעמ' 430 לגבי גובה הקנס שראוי להטילו על הנאשם גם להפנות לפסק דין של בית המשפט העליון מפני כב' השופט הנדל בפרשת ממן שנדונה זה לא מכבר.

ראייתי גם להפנות לדברים שכתבתי בעניינו של ממן לגבי הקנס שראוי להטיל על הנאשם, שהוא נגזר בהתאם לשווי טובת הנהה שהושגה על ידי עבירה או לשווי נזק שנגרם לפי הגודל מביניהם.

נתתי את דעתנו למצוות הכלכלי של הנאשם ובסיומו של דבר, בשים לב לטענת בא כוח המאשימה לפיה בית משפט יכול היה לגוזר, לפי הנוסחה הקבועה בסעיף 63(א) לחוק העונשין, סכום כולל של כ-44 מיליון ש"ח ובהתאם העובדה שה הנאשם הפיק רווח של מעלה- 8.5 מיליון ש"ח מתוך מהפעולות המרמותית, סכום העולה פי שלושה יותר מהרווח שהפיק מן מהפעולות המרמותית (ambil להתעלם מהעובדה שה הנאשם שילם מס רווח הון על רוחניות מפעילות בניירות ערך) - הרי הדעת נותנת שעל מנת להרטיע את הנאשם, כמו גם נאים אחרים, כמצאות החוק וברוח פסיקת בית המשפט העליון, ראוי להטיל על הנאשם קנס כספי ממשמעותי ביחס לknס שהוטל על ממן.

לא נעלמה מענייני טענת בא כוח הנאשם בדבר דרישות שהופנו אליו על ידי רשות המס, אך אין קשר בין דרישות אלה לבין הקנס שראוי להטילו על הנאשם מכוח העקרונות שנקבעו בפסקה.

על כן מצאתי לחיב את הנאשם לשלם קנס כספי בסך 1.5 מיליון ש"ח או 18 חודשים מאסר תחתיו.

סוף דבר

לאור כל האמור לעיל, הנאשם ישא בעונשים הבאים:

28.

א. מאסר בפועל לתקופה של 33 חודשים.

ב. 15 חודשים מאסר על תנאי, אך הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים על אחת העבירות בהן הורשע.

ג. קנס כספי בסך של 1,500,000 (אחד וחצי מיליון) ש"ח אשר ישולם ב-15 תשלוםמים על סך של 100,000 ש"ח כל תשלום, החל מיום 1.6.2018 ובכל 1 לחודש אחורי, או 18 חודשים מאסר חלף הקנס.

זכות ערעור בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט' אייר
תשע"ח, 24 אפריל
2018, במעמד
הצדדים.

**חאלד כבוב, שופט
סגן נשיא**